

عنوان مقاله:

"بررسی اقلیمی بومی سیستان با رویکر سامانه ایجاد گر محیطی؛ مطالعه موردی: معماری روستایی شهرستان زابل"

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سدونا آودیشو - دانشجوی دکتری رشته معماری

جمشید داوطلب - استادیار گروه معماری دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

روستاها به واسطه کارکرد اساسی خود که تامین کننده بسیاری از نیازهای زیستی، سکونتی و اقتصادی جامعه روستایی هستند، از خصیصه پویایی و تغییر دایمی برخوردارند. پویایی روستاها در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و فضایی قابل بررسی و ملاحظه است. بافت کالبدی روستاها علاوه بر دخالت مستقیم افراد جامعه از عوامل محیطی نیز تاثیر می پذیرند. شدت تاثیرگذاری این عوامل گاه بواسطه توانایی های انسانی کاهش می یابد ولی همواره تاثیرات خود را بر شکل بندی کالبد و سازمان فضایی روستا حفظ می کند. بنابراین خصوصیات کالبدی روستاها تحت تاثیر دو گروه کلی عوامل مرتبط با محیط یا طبیعت و انسان شکل می گیرد. بافت های روستایی حاوی اطلاعات مفیدی برای ارزیابی میزان تاثیرپذیری فرایند شکل گیری و توسعه طبیعی کالبد روستاها از عوامل مختلف محیطی - اقلیمی، اقتصادی و اجتماعی - فرهنگی هستند که در بسیاری از روستاهای کشور نیز حضور و تداوم دارند. هدف اصلی از این مقاله بررسی معماری بافتهای روستایی شهر زابل می بوده است که از این طریق رابطه میان سامانه های ایجادگر محیطی با ساختارهای کالبدی ایجاد شده در گذشته بیان شده است، نتایج حاصل نشان داده است که بافتهای سنتی روستایی این منطقه بنا بر شرایط خاص اقلیمی و با توجه صالح بوم آورد استوار گردیده شده اند. پژوهش حاضر از نوع میدانی و کتابخانه ای می باشد که داده ها پس از جمع آوری برای دستیابی به نتیجه تحلیل و توصیف شده اند.

کلمات کلیدی:

مسکن روستایی، معماری بومی، سامانه ایجادگر محیطی، معماری سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192446>

